

РЕШЕНИЕ

№ 7978

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 11.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7630** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на А. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], № 201, вх.Б, ет.4, ап.22, чрез адв. И. Б. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 54/18.07.2023г. по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП на полицаи в група О. на сектор ОП към 02 РУ при СДВР, с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна. Изложени са доводи за неясна воля на органа свързана с основанието за налагане на ПАМ, липса на номер на МПС. Твърди се, че липсва виновно поведение от страна на другият съсобственик на МПС-то, а също така че в заповедта не е посечен другия съсобственик на лекия автомобил. Иска се от съда ЗПАМ да бъде отменена изцяло, като се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата по посочените в нея основания, твърди, че от представените от СДВР доказателства се установява, че жалбоподателя е бил единствено ползвател, а не съсобственик на МПС-то. Прави искане за отмяна на атакувания акт и присъждане на разноски.

Ответникът - полицейски инспектор в ОПП-СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., която прави искане за отхвърляне на жалбата, излагат се

подробни аргументи и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

СГП, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните поделото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 18.07.2023г., в 01.38ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от ул. „Х. С.“ към [улица], А. К. управлявал МПС - „Тойота“ модел „Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Кристи 12“ ЕООД и А. К. с без да притежава свидетелство за МПС. Същият бил спрял и при извършената проверка от полицейските служители, се установило, че не притежава свидетелство за управление на МПС.

За установеното нарушение - управление на МПС без да е правоспособен водач на А. К., на основание чл. 150 от ЗДвП е бил съставен АУАН серия ГА № 775208/18.07.2023г.

Въз основа на АУАН, била издадена ЗППАМ № 54/18.07.2023г. от полицаи в група О. на сектор ОП към 02 РУ-СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б."а" от ЗДвП е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които могат да издават ЗПАМ, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Процесната ЗППАМ е издадена въз основа на съставен АУАН. При наличието на АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

За принудителните административни мерки /ПАМ/ има уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Според нея, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат ПАМ.

Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на

движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП. е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. В случая, е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена ЗППАМ.

В процесната заповед е посочена като основание за налагане на ПАМ разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, според която прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Цитираната норма е съответна на словесното описание на извършеното нарушение, съдържащо се в оспорената заповед, където е посочено, че автомобилът, е бил управляван от лице непритежаващо свидетелство за управление на МПС. Административният орган е подвел нарушението под съответната правна норма и правилно е квалифицирал същото. Нарушението е безспорно доказано от направената справка, с която е установено, че А. К. не притежава валидно свидетелство за управление за МПС. Не се установяват противоречия в основанията за налагане на процесната ЗППАМ, ясно и безпротиворечиво е посочено основанията за налагането на ПАМ, а именно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Не се установява и твърдяната неяснота свързана с непосочване на номера на МПС в обжалваната заповед, въпросният номер е посочен както в обстоятелствената част, така и в диапозитива на ЗППАМ.

Съдът приема, че ПАМ е законосъобразно наложена на съсобственика на МПС, с което е извършено установеното от полицейските органи при извършената проверка нарушение. Обстоятелството, че жалбоподателят е съсобственик на автомобила, регистрационните табели на който са отнети с оспорената Заповед за прилагане на ПАМ, не е пречка за налагането на принудителната административна мярка. Законодателят не е изключил приложението на мярката в случаите на съсобственост на МПС. Правният ефект от налагане на ПАМ за съсобственика на МПС, който не е неин адресат, е опосреден и предизвикан от поведението на другия съсобственик, несъобразено със задължението му да не пречат упражняването на правата върху общата вещ от останалите собственици, т.е. каквито и неблагоприятни последици да настъпят за другите съсобственици, то те се уреждат на плоскостта на гражданските правоотношения. Предвидената мярка е израз на държавната политика за ограничаване и преустановяване управлението на МПС след употреба на алкохол и/или без СУМПС, което е и обществено значима цел, с оглед значителния брой жертви и пострадали при пътнотранспортни произшествия, като постигането на тази цел и обществения интерес, който се защитава посредством налагането на мярката, надхвърля по значимост частните интереси на съсобственика на МПС. Действително обжалваната ЗППАМ е насочена единствено към единия съсобственик, а именно

жалбоподателя А. К.. Доколкото обаче, видно от събраните доказателства е издаден и ЗПАМ № 23-4332-003812/02.08.2023г., издадена от полицейски инспектор в ОПП-СДВР по отношение и на другия съсобственик „Криси 12“ ЕООД, то този пропуск се приема за отстранен и същото не следва да се приеме за съществено нарушение, което да доведе до основание за отмяна на обжалвания акт.

Не се приема за основателно и наведеното възражение в съдебно заседание, че жалбоподателя е бил единствено ползвател, а не съсобственик на процесното МПС. Видно от приложеното доказателство –талон за регистрация на МПС е, че л.а. „Тойота“ модел „Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на „Кристи 12“ ЕООД и А. К. от 28.06.2021г.

С оглед изложеното процесната ЗПАМ е законосъобразна и следва жалбата да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 79-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К., ЕГН [ЕГН], срещу ЗПАМ № 54/18.07.2023г., издадена от полицаи в група О. на сектор ОП към 02 РУ при СДВР.

ОСЪЖДА А. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], № 201, вх.Б, ет.4, ап.22 да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение и 5 /пет/ лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: